

РЕШЕНИЕ

№ 63

гр. ХАСКОВО, 28.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, I-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МИЛЕНА Д. ДЕЧЕВА

Членове: ЖУЛИЕТА КР. СЕРАФИМОВА-
ДИМИТРОВА
ТОДОР ИЛК. ХАДЖИЕВ

при участието на секретаря Ж.М. Д.
като разгледа докладваното от ТОДОР ИЛК. ХАДЖИЕВ Въззивно
гражданско дело № 20225600500011 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на „Евро Финанс Колект” ЕООД против Решение № 260171/ 02.11.2021 г. по гр. д. № 34/2021 г. на Районен съд – Димитровград, с което е отхвърлен предявения против Д. П. П. иск за установяване съществуването на сумата от 90. 15 лв., представляваща незаплатена главница по Договор за телекомуникационни услуги от 21.12.2015 г., въз основа на който са издадени следните фактури № 1237715448/ 08.12.2017 г.; 1239422727/ 08.01.2018 г. и 1241123300/ 08.02.2018 г., както и на сумата от 22.16 лв., представляваща сбор от мораторните лихви върху всяка една от главниците по издадените фактури, считано от датата на падежа, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК № 260079/ 05.10.2020 г. по ч. гр. д. № 1139/ 2020 г. на РС – Димитровград.

В жалбата се прави оплакване за незаконосъобразност на обжалваното решение, като се излагат доводи за основателност на исквете. Жалбоподателят иска да се отмени обжалваното решение, вместо което се

постанови ново по същество, с което да се уважат изцяло предявените искове.

Въззиваемият Д. П. П. чрез пълномощника оспорва жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност във връзка с доводите на страните, констатира следното от фактическа и правна страна:

Въззивната жалба е подадена в законния двуседмичен срок по чл. 259 ГПК от надлежна страна и против акт, подлежащ на инстанционен съдебен контрол, поради което е допустима.

Видно от приложеното по делото ч. гр. д. № 1139/ 2020 г. на РС – Димитровград „Евро Финанс Колект” ЕООД е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК против Д. П. П. за сумата от 90. 15 лв., представляваща неплатени телекомуникационни услуги по Договор за телекомуникационни услуги от 21.12.2015 г. по фактури № 1237715448/ 08.12.2017 г.; 1239422727/ 08.01.2018 г. и 1241123300/ 08.02.2018 г., както и за сумата от 22.16 лв., представляваща сбор от мораторните лихви върху всяка една от главниците по издадените фактури, считано от датата на падежа, което със Заповед за изпълнение на парично задължение № 260079/ 05.10.2020 г. съдът е уважил изцяло.

В законния едномесечен срок по 414, ал. 2 ГПК длъжникът Д. П. П. е подал възражение срещу заповедта за изпълнение, срещу който в срока по 415, ал. 4 ГПК кредиторът „Евро Финанс Колект” ЕООД е предявил в РС – Димитровград иск за установяване на оспореното вземане.

По делото не е спорно, че на 21.12.2015 г. между „БТК” ЕАД и Д. П. П. е сключен договор за електронни съобщителни услуги за номер *** с абонаментен план „Viva free“ и номер *** с абонаментен план „Vivakom I – Traffic L“, включени в общата оферта „Комбинирай и спести“, за срок от две години.

По делото са представени 3 фактури, издадени от „БТК” ЕАД, за дължими от Д. П. П. суми, а именно: Фактура № 1237715448/ 08.12.2017 г. за сумата от 31. 26 лв.; Фактура № 1239422727/ 08.01.2018 г. за сумата от 35. 16 лв. и Фактура № 1241123300/ 08.02.2018 г за сумата от 29.78 лв.

С Договор за прехвърляне на вземания от 16.10.2018 г. „БТК” ЕАД е

прехвърлила на „С. Г. Груп” ООД вземанията си, описани в Приложение № 1 към договора.

С Договор за прехвърляне на вземания от 26.08.2019 г. „С. Г. Груп” ООД е прехвърлил на „Евро Финанс Колект” ЕООД вземането си Д. П. П., описано в Приложение № 1 към договора.

При тези данни по делото съдът намира следното от правна страна:

Претенцията на ищеца „Евро Финанс Колект” ЕООД в качеството му на цесионер се основава на издадените от „БТК” ЕАД 3 бр. фактури общо за сумата от 90. 15 лв. По силата на чл. 260, ал. 2 от Закона за електронните съобщения за ползваните от потребителите услуги операторът за гласови съобщения издава фактура заедно с детайлизирана справка за ползваните услуги, съдържаща информацията по ал. 3 - видове ползвани от абоната услуги през разплащателния период; брой на ползваните услуги; обща стойност на всеки вид ползвани услуги; общ размер на сметката; срок за плащане. В чл. 41 от Общи условия на договора между “Българска телекомуникационна компания” ЕАД и абонатите на услуги, предоставяни чрез обществената фиксирана електронна съобщителна мрежа на дружеството /в сила от 15.05.2015 г./ е предвидена възможност абонатите да оспорят месечните сметки пред БТК в 6 месечен срок след датата на издаване на фактурата или по общия ред, предвиден в действащото законодателство. В настоящия случай ответникът Д. П. П. не е оспорил процесните фактури в определения 6 месечен срок от издаването им. Възражения, касаещи ползването на услугите по сключения договор, ответникът не е релевирал и в отговора на исковата молба. Поради това съдът намира, че процесните фактури, съпроводени с детайлизирана справка за ползваните от ответника услуги за процесния период, отразяват точно задълженията на ответника по сключения с „БТК“ ЕАД договор за предоставяне на телекомуникационни услуги и в този смисъл изводът на районния съд, че не са доказани какви по вид и стойност телекомуникационни услуги са предоставени на ответника, е в противоречие с доказателствата по делото.

Ответникът оспорва вземанията по фактурите единствено с възражения за липса на уведомяване за извършената цесия и за издаването им след изтичане срока на договора.

По отношение на възражението за липса на уведомяване на длъжника за

извършената цесия практиката на ВКС е еднопосочна и последователна, че когато към исковата молба е приложен договорът за цесия, пълномощно от цедента на цесионера за уведомяване на длъжника и уведомлението до същия за извършената цесия, с връчване на исковата молба и приложенията към нея длъжникът се счита уведомен за цедирането на вземането. В случая посочените доказателства са приложени към исковата молба, поради което следва да се приеме, че с получаването ѝ ответникът Д. П. П. е узнал за извършената цесия.

Неоснователно се явява и възражението, че фактурите са издадени и касаят период след изтичане срока на договора. Съгласно чл. 229а, ал. 1 ЗЕС (в редакцията му към ДВ бр. 105/ 2011 г.) срочен договор може да бъде продължен само при изрично писмено съгласие на абоната относно условията за продължаване. При липса на такова съгласие след изтичане срока на договора той се преобразува в безсрочен при същите условия, като абонатът има право да прекрати безсрочния договор с едномесечно предизвестие, без да дължи неустойки за това. Следователно с изтичането срока на договора и при липсата на изричен отказ от него от страна на абоната договорът се трансформира в безсрочен. В случая двугодишният срок на договора е изтекъл на 21.12.2017 г. и предвид липсата на изрично изявление на ответника за прекратяването му се е преобразувал в безсрочен. От изложеното следва, че процесните фактури са издадени при наличие на действащ договор за телекомуникационни услуги и представляват годно материалноправно основание за плащане на отразените в тях суми.

В противоречие с доказателствата по делото е изводът на районния съд, че вземанията по процесните фактури не са индивидуализирани точно в договорите за цесия. За да бъде индивидуализирано вземането, предмет на договора за цесия, е необходимо да бъде описано по размер, основание и страни. В случая в представеното Приложение № 1 към договора за цесия от 26.08.2019 г. са посочени фактурите, от които произтича търсената сума, основанието за издаването им – сключеният договор за телекомуникационни услуги с „БТК“ ЕАД, както и задълженото лице, с което процесните вземания са индивидуализирани в достатъчна степен в договора за цесия.

Предявеният иск следва да се уважи само за ползваните от ответника услуги по оферта „Комбинирай и спести“, предмет на договора от 21.12.2015

г. Видно от представената детайлна справка към Фактура № 1237715448/ 08.12.2017 г. общата стойност на фактурата е 31. 26 лв., от които стойността на ползваните от ответника услуги по оферта „Комбинирай и спести“ е 21. 93 лв. без ДДС (26. 31 лв. с ДДС). Ответникът е платил 6. 05 лв. по посочената фактура, която сума следва да се приспадне от задължението по оферта „Комбинирай и спести“ в размер на 26. 31 лв., поради което дължи още 20. 26 лв.

Според представените детайлни справки към Фактура № 1239422727/ 08.01.2018 г. и Фактура № 1241123300/ 08.02.2018 г. стойността на ползваните услуги по посочения план са общо в размер на 64. 63 лв. с ДДС (34. 85 лв. по първата и 29. 78 лв. по втората фактура) или общият размер на незаплатените суми по трите фактури възлиза на 84. 89 лв.

Върху посочените суми ответникът дължи и обезщетение за забава, считано от изтичане срока за плащане на всяка фактура, общо в размер на 20. 84 лв., от които: 5.17 лв. по Фактура № 1237715448/ 08.12.2017 г. за периода 26.12.2017 г. до 30.06.2020 г., 8. 59 лв. по Фактура № 1239422727/ 08.01.2018 г. за периода 26.01.2018 г. до 30.06.2020 г. и 7. 08 лв. по Фактура № 1241123300/ 08.02.2018 г. за периода 26.02.2018 г. до 30.06.2020 г.

Предвид изложеното съдът намира, че като е отхвърлил предявените искове за главницата и обезщетението за забава съответно за сумата от 84. 89 лв. и 20. 84 лв., районният съд е постановил незаконосъобразен съдебен акт, който следва да се отмени, вместо който се постанови нов, с който се исковете уважат до посочения размер. Решението в частта, в която са отхвърлени над посочените суми, следва да се потвърди.

При това положение ответникът Д. П. П. следва да заплати на „Евро Финанс Колект“ ЕООД направените съдебни разноси в заповедното производство в размер на 305. 96 лв. съобразно уважения размер на предявените искове.

С оглед изхода на делото ответникът Д. П. П. следва да заплати на „Евро Финанс Колект“ ЕООД“ направените по делото разноси за ДТ и адвокат в размер на 706. 60 лв. съобразно уважения размер на иска, а на основание чл. 78, ал. 3 ГПК на ответника следва да се присъдят разноси в размер на 29. 29 лв. съобразно отхвърлената част на иска.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 260171/ 02.11.2021 г. по гр. д. № 34/2021 г. на Районен съд – Димитровград в частта, в което предявеният от „Евро Финанс Колект” ЕООД против Д. П. П. иск по чл. 422 ГПК за главницата по Договор за телекомуникационни услуги от 21.12.2015 г. е отхвърлен до сумата от 84. 89 лв., в частта, в която предявеният иск по чл. 422 ГПК за обезщетение за забава е отхвърлен до сумата от 20. 84 лв., както в частта на разноските, вместо което **ПОСТАНОВЯВА:**

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Д. П. П., ЕГН *****, гр.***, че дължи на „Евро Финанс Колект” ЕООД, ЕИК 205788439, седалище и адрес на управление гр.*** сумата от 84. 89 лв. – неплатена главница по Фактура № 1237715448/ 08.12.2017 г.; Фактура № 1239422727/ 08.01.2018 г. и Фактура № 1241123300/ 08.02.2018 г., дължима по Договор за телекомуникационни услуги от 21.12.2015 г., както и сумата от 20. 84 лв. – мораторна лихва за всяка една от фактурите за периода 26.12.2017 г. – 30.06.2020 г. , ведно със законната лихва върху главницата, считано от 30.09.2020 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА Д. П. П. да заплати на „Евро Финанс Колект” ЕООД сумата от 305. 96 лв. – разноски по ч. гр. д. № 1139/ 2020 г. на РС -Димитровград.

ОСЪЖДА Д. П. П. да заплати на „Евро Финанс Колект” ЕООД направените по делото разноски в размер на 706. 60 лв.

ОСЪЖДА „Евро Финанс Колект” ЕООД да заплати на Д. П. П. направените по делото разноски в размер на 29. 29 лв.

ПОТВЪРЖДАВА решението в останалата част.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____